

Kelet-afrikai lábnyomaink nyomában – Szerkesztői előszó

Nagy megtiszteltetés, hogy hazánk Nairobiban működő nagykövetsége felkérésére a „Magyar emlékhelyek Kelet-Afrikában” projektben szerepet kaphatott a Pécsi Tudományegyetemen működő Afrika Kutatóközpont, ezáltal pedig a hazai afrikanisztikai kutatásokban, terepmunkákban, az Afrikával kapcsolatos oktatásban és ismeretterjesztésben érintett és nem egy esetben élen járó szakértő kollégákkal egy újabb sikeres együttműködést valósíthattunk meg. Külön köszönet illeti Mészáros Zsolt és Koppány Attila Nagykövet Urakat, valamint Máthé László Nagykövet Urat, aki volt kenyai nagykövetségként a projekt első gondolatainak és lépéseinek megtételében játszott instrumentális szerepet.

Az Afrika Tanulmányok folyóirat különszámaként megjelenő kiadvánnyal rendhagyó módon formát is bontottunk, hiszen a mérete és vizuális világa is eltér a megszokott tudományos számoktól – ez is volt a világos célunk vele! Azt szeretnénk, hogy egy könnyen fogyasztható – természetesen tudományosan megalapozott – tartalom mellett turisztikai ajánlóként is szolgáljon e kiadvány, részletesen bemutatva azokat az útvonalakat, amelyek összekötnék számos híres magyar személyt, tettet, „lábnyomot”, melyek felkeresése váljon a térségbe induló, oda biztonságosan megérkező hazánkfia és -lánya számára, egyúttal (hiszen angol nyelven is közkinccsé tesszük az Interneten) a Kelet-Afrikában turistáskodók számára.

Világos módon minden Kedves Olvasó előtt egyértelművé válik majd, hogy sok magyar személy hagyott mély nyomot Kelet-Afrika-szerte (is) és az általuk véghez vitt munka egyfelől az Afrikáról szóló globális tudáskorpuszt bővíti – és éppen ezért kell e munkákról, tettekről írunk, hírt adunk újból és újból, magyar és más idegen nyelveken –, másfelől az afrikai

emberek és közösségek számára jelent/ett előrelépést, fejlődési lehetőséget, inspirációt, és ezáltal sok esetben a mai napig tisztelet övezi magukat a személyeket és hagyatékukat. Bizonytalán kulturális örökségünk és nemzeti büszkeségünk részét képezik, valamint a pragmatikus külpolitika oldaláról olyan pozitív referenciát jelentenek, melynek segítségével a kétoldalú magyar-afrikai kapcsolatok talán könnyebben fejleszthetők.

Mindez különösen akkor nyer még inkább értelmet és kaphat több figyelmet, amikor Magyarország a Déli Nyitás politikáját követően 2019 áprilisában „Afrika stratégiát” hirdetett. Miközben Afrika-kutatással foglalkozó szakemberekként mindenkoron a hazai erőfeszítéseket kívánjuk támogatni, fő célkitűzésünk a tudás átadása a társadalom széles rétegei számára, hangsúlyosan a felnövekvő generációkra. Kiadványunk így oktatási céllal is készül, mert úgy gondoljuk, hogy az itt olvasható történetek, összefoglalók képesek az oktatási rendszer valamennyi szintjén tanuló fiataloknak hasznos kiegészítést kínálni, nem titkoltan bízva abban is, hogy egy napon akár néhányan közülük szintén Kelet-Afrika térségeit járják és tanulmányozzák majd.

A különszám első nagy részében legelőször Búr Gábor ad egy történeti áttekintést a 19. és 20. századokban Kelet-Afrikában járt magyarokról. Őt követi először Pusztai Gabriella írása, amely a magyar orvosokra, aztán T. Horváth Attila írása, amely a magyar származású építészekre koncentrál. Solymári Dániel első írásában a magyar misszionáriusokról szól, második összefoglalójában pedig az első világháborút követő évtizedektől napjainkig vizsgálja a magyar fejlesztési együttműködések a térségben. A kiadvány második nagy része a turisztikai ajánlatokról szól Szilasi Ildikó tolmácsolásában.

A különszám legvégén jegyzeteket és forrásokat teszünk közzé, melyek az egyes írások létrejöttét segítették, egyúttal remek lehetőséget kínálnak egy későbbi elmélyültebb kutakodáshoz, illetve további élvezetes olvasáshoz.

Szerzőtársaim nevében is Mindenkinek jó szórakozást, kikapcsolódást, szellemi gyarapodást és akár hasznos utazási tervezgetést kívánok!

Dr. Tarrósy István
a tematikus különszám szerkesztője